A hívő szolga akkor van a legközelebb az ő Urához, amikor a leborulás állapotában van (az ima során; wa huwa szádzsid). Ezért sokat fohászkodjatok (amikor leborultok)!

Abú Hurajrától (Allah legyen elégedett vele) miszerint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta: "A hívő szolga akkor van a legközelebb az ő Urához, amikor a leborulás állapotában van (az ima során; wa huwa szádzsid). Ezért sokat fohászkodjatok (amikor leborultok)!"

[Ṣaḥīḥ (hiteles)] [Muslim jegyezte le]

Itt a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) egyértelművé teszi, hogy a hívő szolga akkor van a legközelebb az ő Urához, amikor leborulást végez. Hiszen az imádkozó a legmagasabb és legnemesebb testrészét (a homlokát) helyezi a földre, alázattal, mély odaadással a Magasztos Allah iránt - és ez a leborulás során történik meg. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megparancsolta, hogy (az imádkozó) gyakran mondjon fohászt (ad-du'á) a leborulás (szadzsdah tbsz. szudzsúd) során. Ebben egyesül az Allah iránti teljes alázat szavakban és tettekben egyaránt.

http://www.sunnah.global/hadeeth/hu/show/5382